

Scenariusze zajęć dla dzieci w wieku przedszkolnym (5 – 6 latki) z wykorzystaniem metody „Terapia ręki”

Terapia ręki, jak każda inna terapia, to żmudna praca polegająca na wykonywaniu niezliczonej ilości różnorodnych ćwiczeń i powtórzeń. Zgodnie z założeniami autorki metody, aby ćwiczenia nie były monotonne, należy ubrać je w jakąś opowieść.

Zapraszam zatem w podróż do fabryki czekolady, do odwiedzenia fabryki figur lodowych oraz do zabawy w lepienie bałwana.

Przygotowane przeze mnie scenariusze zajęć sprawiają, że dzieci będą się świetnie bawić (a jak wiadomo dzieci najlepiej uczą się podczas zabawy), wykonywać różnorodne ćwiczenia zgodnie z Programem Terapii Ręki usprawniające motorykę dużą i małą i nie będą miały świadomości, że uczestniczą w terapii.

Scenariusz nr 1

Temat zajęć: „Bałwankowa rodzina”

Cel ogólny:

- Całościowe wsparcie rozwoju dziecka na podstawie zabaw muzyczno-ruchowych oraz ćwiczeń rozmachowych, manipulacyjnych i precyzyjnych

Cele operacyjne:

Dziecko w obszarze:

- fizycznym: zapina guziki, klamerki,
- emocjonalnym: rozpoznaje i nazywa podstawowe emocje,
- społecznym: używa zwrotów grzecznościowych,
- poznawczym: posługuje się pojęciami dotyczącymi wielkości: mały, średni, duży oraz zjawisk przyrodniczych związanych z zimą.

Formy pracy:

- zbiorowa
- indywidualna

Metody pracy:

- Terapia ręki

Pomoce dydaktyczne:

chusta terapeutyczna, obręcze typu „ringo”, gruby sznurek, koraliki i sznurek do nawlekania, gazeta do ugniatania, czarne kamyki, guziki, spinacze, plastikowe butelki, plastelina, klamerki do bielizny, swetry na guziki.

Przebieg zajęć

Powitanie

Nauczycielka wprowadza dzieci w tematykę zajęć poprzez wiersz H. Ożogowskiej „Kto to?”

*Na podwórku już od rana
dziwny gość zawitał.
Nie rusza się, nic nie mówi,
o nic nie pyta.*

*Twarz okrągła, nos - kartofel,
oczy - dwa węgielki,
szyi nie ma,
nóg nie widać,
a jak beczka wielki.*

*Koszyk stary jak kapelusz
ma na czubku głowy.
Któż to taki? Czy już wiecie?
To bałwan śniegowy.*

Ćwiczenia rozmachowe

Przyszła do nas biała, mroźna, śnieżna zima! Powitajmy ją radośnie!

- Zabawa z chustą terapeutyczną do piosenki „Zima, zima”. Dzieci ustawione w kole trzymają chustę i w rytm piosenki wymachują chustą wykonując ruchy „góra-dół”.

Jest zima, mróz i śnieg. Idealne warunki, żeby ulepić bałwana. A może nawet całą rodzinę bałwankową: mamę, tatę i synka. Z ilu kul składa się bałwan? Nauczyciel prezentuje 3 piłki rehabilitacyjne w 3 rozmiarach: duża, średnia i mała. Pamiętajcie o magicznych słowach podczas tej zabawy: gdy niechcący pchniecie na kogoś piłkę – przeproście, gdy zgubicie swoją piłkę – proście o pomoc, a gdy ktoś wam ją poda – podziękujcie.

- Dzieci bawią się w lepienie bałwana. Toczą piłki rehabilitacyjne.

Lepienie bałwana to męcząca praca. Odpocznijcie proszę, połóżcie się na plecach.

- Dzieci leżą w pozycji tyłem. Nauczyciel toczy po ich ciele piłki z lekkim dociskiem (omijając głowę oraz zmniejszając ucisk w obszarze brzucha).

Jak myślicie, czy bałwany potrafią chodzić? A chcecie nauczyć się przemieszczać bez użycia nóg?

- Dzieci pozostają w pozycji tyłem i pełzają na plecach bez pomocy rąk poruszając barkami (nogi nie pomagają w przemieszczaniu).

Czy bałwanki potrafią robić aniołki na śniegu? Nauczymy ich?

- Dzieci naśladują robienie aniołków. Leżąc na dywanie wykonują poziome ruchy nogami i zataczają półokręgi rękoma.

Ćwiczenia manualne

Nasze bałwanki długo bawiły się na mrozie i przemarzły. Może uszyjemy dla Taty- Bałwanka ciepły kożuszek?

- Dzieci w jednej ręce trzymają gumowe obręcze (ringo), a w drugiej gruby sznurek i przekładają sznurek przez ringo „obszywając” je dookoła.

Kożuch gotowy. A co w takim razie przygotujemy dla Mamy Bałwankowej? Może wykonamy koraliki? Panie lubią się stroić.

- Przedszkolaki nawlekają na sznurek koraliki.

A co dla Synka-Bałwanka? On lubi bawić się na śniegu. Wykonajmy dla niego śnieżki.

- Dzieci ugniatają papierowe kule z gazety.
- Zabawa w śnieżki.

Ćwiczenia precyzyjne

Z czego bałwanki mają zrobione oczy i guziki?

- Zadaniem przedszkolaków jest wybrać z pudełek zawierających drobne elementy, czarne kamyczki. Pozostałe elementy wrzucają do plastikowych butelek.

Czy chcecie na pamiątkę zdjęcie bałwanka? Nauczycielka rozdaje kartki z konturem bałwanka i zachęca do uzupełnienia rysunków.

- Dzieci ugniatają plastelinę, lepia małe kulki i wyklejają oczy i guziki.

A teraz zaprezentujcie swoje prace.

- Dzieci wieszają prace na sznurku przypinając je klamerkami.

Relaks

Chyba trochę zmarzliście przebywając w towarzystwie bałwanów. Ubierzcie swetry i zapnijcie guziki.

- Dzieci próbują samodzielnie zapinać guziki.
- Dzieci leżą na dywanie i słuchają opowiadania o „Bałwankowej rodzinie”. Na koniec słuchają piosenki „Pada śnieg”.

Była mroźna, śnieżna zima. Dzieci wybiegły na podwórko i zobaczyły, że w nocy spadło bardzo dużo śniegu. Postanowiły ulepić bałwana. Ulepiły 3 kule: dużą, średnią i małą. Z czarnych kamyków zrobiły oczy i guziki, a z marchewki nos. Na głowę włożyły stary garnek, do ręki miotłę i tak powstał bałwan. Dzieci śmiały się i tańczyły wokół niego, ale on pozostawał smutny. Dzieci zdecydowały się ulepić do towarzystwa Panią Bałwankową. Gdy ulepiły piękną panią, nic się nie zmieniło. Obydwoje byli smutni.

Wtedy Piotruś wpadł na pomysł, że brakuje im synka. Dzieci szybko zabrały się do pracy i ulepiły malutkiego Synka Bałwanka. I wtedy na twarzach mamy i taty zagościł wielki uśmiech, a wśród dzieci nastąpiła ogromna radość. Trzy bałwanki chwyciły się za ręce i zaczęły wesoło nucić piosenkę tańcząc przy niej skocznie.

- Prezentacja piosenki „Pada śnieg” – podczas piosenki nauczyciel przykrywa dzieci białymi i niebieskimi chustami.

Pożegnanie

Dziękuję za aktywny udział w zajęciach. A teraz pożegnajcie Bałwankową rodzinę.

- Dzieci machają białymi i niebieskimi chustami.

Scenariusz nr 2

Temat zajęć: „W krainie figur lodowych”

Cel ogólny:

- Całościowe wsparcie rozwoju dziecka na podstawie zabaw ruchowych, muzycznych i plastycznych

Cele operacyjne:

Dziecko w obszarze:

- fizycznym: używa chwytu pisarskiego podczas rysowania, zamalowuje przestrzeń ograniczoną konturem – nie wychodzi poza linię,
- emocjonalnym: wczuwa się w emocje i uczucia osób z najbliższego otoczenia,
- społecznym: współdziała z dziećmi w zabawie,
- poznawczym: rozróżnia podstawowe figury geometryczne (koło, kwadrat, trójkąt, prostokąt).

Formy pracy:

- zbiorowa
- indywidualna

Metody pracy:

- Terapia ręki

Pomoce dydaktyczne:

kształtki rehabilitacyjne w różnych rozmiarach i kolorach, grube pocięte sznurki, długa lina, układanki (kształty), pędzle malarskie, plastikowe kubki, materiał sypki, szablony figur, karty pracy do wyklejenia, kontur figury pogrubiony silikonem, miękkie kredki.

Przebieg zajęć:

Powitanie

Nauczycielka wprowadza dzieci w tematykę zajęć o figurach geometrycznych czytając wiersz M. Platy „Pajacyk”, jednocześnie układając pajacyka z figur na tablicy magnetycznej. Każde dziecko otrzymuje naklejkę z określoną figurą, którą przykleja na sobie w widocznym miejscu.

Hop – rączki w górę,

Hop – rączki w dół.

Co to za dziwny skaczący stwór?

*Jest koło, kwadrat,
Prostokąt jest śliczny.
To nasz pajacyk geometryczny.*

*Głowa okrągła jest jak piłeczka,
A na tej głowie trójkątna czapeczka.*

*Kwadrat to brzusek,
Oczy i nosek są krąglutkie jak groszek.*

*Nogi pajaca – prostokąciki,
Na nich z kwadratów małe buciki.*

*Figur przeróżnych ułóż kilka
I już jest pajacyk, co skacze jak piłka.*

Ćwiczenia rozmachowe

Dzisiejsze zajęcia odbywać się będą w fabryce figur lodowych. Czy chcecie zbudować taką fabrykę? Teraz bawimy się w budowniczych i budujemy fabrykę. Pomagamy sobie nawzajem.

- Dzieci przenoszą duże rehabilitacyjne kształtki na koniec sali i układają je w dowolny sposób (obok siebie, na sobie, itp.)

Fabryka gotowa. Teraz trzeba pomalować wszystkie figury na różne kolory.

- Dzieci z użyciem dużych pędzli malarskich udają, że malują figury, wykonują duże ruchy pionowe i poziome, z góry na dół, od lewej do prawej.

*O jak tu pięknie i kolorowo! Można tu zobaczyć figury w różnych rozmiarach i kolorach!
Rysujemy i nazywamy figury – róbcie to co ja!*

- Dzieci kreślą w powietrzu różnorodne figury, zataczają koła. Wykonują jak największy zakres ruchu (nazywają rysowane przez siebie figury)

Jak myślicie, czy za pomocą sznurka można coś narysować? Jak nie wierzycie, to zobaczcie..

- Dzieci układają z grubego sznurka figury na dywanie.

Figury wybierają się na bal i zapraszają do wspólnej zabawy.

- Przedszkolaki tańczą w rytm muzyki, na hasło i prezentację swojej figury zastygają w bezruchu. Pozostałe dzieci tańczą na czworaka.

Figury pomieszały się w tańcu. Pomóżcie im się odnaleźć.

- Dzieci tańczą w rytm muzyki według poleceń nauczycielki: tańczymy według kolorów, tańczymy według kształtów, tańczą koła z kwadratami, itp. Nie wymienione figury przyjmują pozycję na czworaka.

Ćwiczenia manualne

W fabryce figur znajdują się nie tylko duże figury. Są też takie w mniejszych rozmiarach. Poszukajmy ich razem!

- Dzieci za pomocą plastikowych kubków nabierają materiał sypki i przesypują do drugiego pudełka, następnie wyszukują figury (płaskie plastikowe klocki o różnych kształtach) w pojemnikach z materiałem sypkim (soczewica, ryż, itp.)

A teraz czas na zabawę w „Czarodziejski worek”.

- Przedszkolaki otrzymują woreczki z figurami. Na polecenie „Szukamy trójkąta” itp., dzieci dotykiem próbują odnaleźć dany kształt.

Ale miło miją nam czas w fabryce figur. Zabawmy się w telefon dotykowy.

- Dzieci siadają w rzędzie. Ostatnie zaczyna rysować daną figurę na plecach poprzedniej osoby itd. Pierwsze dziecko odtwarza wzór na dywanie. Ostatnie sprawdza, czy się zgadza.

Ćwiczenia precyzyjne

A teraz czas na rysowanie własnych figur.

- Zadaniem przedszkolaków jest narysować figury z użyciem szablonów.

Czy chcecie na pamiątkę jakiś prezent z fabryki figur? Wykonajmy zatem pajacyka z figur.

- Dzieci otrzymują karty pracy z konturami pajacyka. Ich zadaniem jest wykleić wzór za pomocą gotowych kolorowych elementów.

A teraz każdy z Was zostawi w fabryce jedną pokolorowaną przez siebie figurę, tak by fabryka stała się jeszcze piękniejsza i bardziej kolorowa!

- Dzieci kolorują miękkimi kredkami kontury figur pogrubione silikonem.

Relaks

Ale napracowaliście się w fabryce figur. Czas na odpoczynek.

- Dzieci leżą na dywanie słuchając muzyki relaksacyjnej.

Pożegnanie

Dziękuję serdecznie za aktywny udział w zajęciach.

- Dzieci machają na pożegnanie.

Scenariusz nr 3

Temat zajęć: „Wycieczka do fabryki czekolady”

Cel ogólny:

- Całościowe wsparcie rozwoju dziecka na podstawie zabaw ruchowych, muzycznych i plastycznych

Cele operacyjne:

Dziecko w obszarze:

- fizycznym: wykonuje takie czynności jak: sprzątanie, pakowanie, trzymanie przedmiotów jedną ręką i oburącz, chwytanie małych przedmiotów z wykorzystaniem odpowiednio ukształtowanych chwytów dłoni,
- emocjonalnym: przedstawia swoje emocje i uczucia, używając charakterystycznych dla dziecka form wyrazu,
- społecznym: obdarza uwagę inne dzieci i osoby dorosłe,
- poznawczym: określa kierunki i ustala położenie przedmiotów w stosunku do własnej osoby a także w stosunku do innych przedmiotów, rozróżnia stronę lewą i prawą.

Formy pracy:

- zbiorowa
- indywidualna

Metody pracy:

- Terapia ręki

Pomoce dydaktyczne:

koła hula-hoop, ławka gimnastyczna, krążki sensoryczne, tunel, klocki, plastikowe pudełka z przykrywką, papier ozdobny, gumki recepturki, plastelina foremki, wałki do ciasta, pineski, wykałaczki.

Przebieg zajęć:

Powitanie

Nauczycielka wprowadza dzieci w tematykę zajęć „Wycieczka do fabryki czekolady” poprzez piosenkę na powitanie (refren) „Czekolada” (Śpiewanki TV). Zwraca uwagę, że spożywanie

słodczy w nadmiarze jest bardzo niezdrowe, powoduje wiele chorób, a w szczególności niszczy nasze zęby.

Ćwiczenia rozmachowe

Jednym z takich miejsc w Europie, czekoladą płynącym, jest Szwajcaria. Jak się tam dostaniemy? Możemy pojechać autobusem.

- Dzieci chwytają koła hula-hop i kręcąc nimi jak kierownicą udają jazdę autokarem.

Czym jeszcze możemy pojechać? Może pociągiem?

- Dzieci wykonują gest Makaton - pociąg (zataczają pionowe koła obydwoma rękoma) i biegając po sali naśladowują jazdę pociągiem

A może polecimy samolotem? Będzie najszybciej.

- Dzieci wykonują gest Makaton - samolot unosząc raz prawą rękę a raz lewą, przemieszczają się po sali.

Fabryka jest bardzo strzeżona i trudno się do niej dostać. Musicie pokonać wiele przeszkód.

- Dzieci pokonują tor przeszkód: przechodzą przez wąską ławkę gimnastyczną, następnie przez krążki sensoryczne, a na koniec przez tunel w pozycji na czworakach.

Jaki tu bałagan! Musimy posprzątać.

- Przedszkolaki z użyciem miotły zamiatają rozrzucone papierki po cukierkach.

Ćwiczenia manualne

Ile tu czekolad i czekoladek! Trzeba to wszystko zapakować. Zabierajmy się do pracy!

- Dzieci wkładają klocki do małych plastikowych pudełek, nakładają przykrywkę i zamykają.

Czekoladki nie mogą leżeć luzem. Trzeba je zapakować w ozdobny papier.

- Przedszkolaki owijają klocki w papier i nakładają gumkę recepturkę (według instruktażu nauczycielki).

A teraz czas, by wyprodukować czekoladki według naszego przepisu.

- Dzieci ugniatają plastelinę.
- Następnie za pomocą wałka wałkują duże powierzchnie.
- Wykrawają za pomocą foremek.

Ćwiczenia precyzyjne

O jakie różnorodne kształty czekoladek! Trzeba je ozdobić, by wyglądały jeszcze apetyczniej!

- Przedszkolaki lepią małe kulki z plasteliny i przyklejają na czekoladce z plasteliny.
- Wbijają pineski.
- Robią dziurki za pomocą wykałaczek.

Relaks

Przygotowaliście przepiękne czekoladowe smakołyki. Kosztowało was to dużo pracy. Czas na odpoczynek.

- Dzieci leżą na dywanie słuchając muzyki relaksacyjnej.

Pożegnanie

Dziękuję serdecznie za aktywny udział w zajęciach. W nagrodę proszę poczęstować się czekoladkami.

- Dzieci częstują się czekoladkami, dziękują za smakołyki.

Opracowała: Bogumiła Kolbuszewska-Niedbała (nauczyciel dzieci przedszkolnych w przedszkolu specjalnym)

Bibliografia

Terapia ręki, W.Bartkiewicz, A. Giczewska, wyd. Acentrum Szkolenia S.C., Warszawa 2014

Podstawa Programowa Wychowania Przedszkolnego